

Nỗi Buồn Vô Duyên

Hàn Mặc Tử

Sầu lên cho tới ngàn khơi,
Ai đâu rảo lệ, chưa lời nói ra .
Chiều nay tàn tạ hồn hoa,
Nhớ Thương Thương quá xót xa tâm bào!
Tiếng buồn đem trộn tiêu tao,
Bóng em chồn chợn trong bao nhiêu màu .
Nghe ai xé lụa mà đau,
Gió than niềm gió biết đâu hẹn hò!
Đừng ai để nói thương cho ...
Lỡ ra anh lạnh nhạt đến bù sao cam.
Chiều nay chẳng có mưa dầm,
Mình sao nước mắt lại dầm đìa tuôn?
Ồ ra lụy ngọc nôn nôn,
Có bao giờ biết nỗi buồn vô duyên!

(Cầm Châu Duyên)